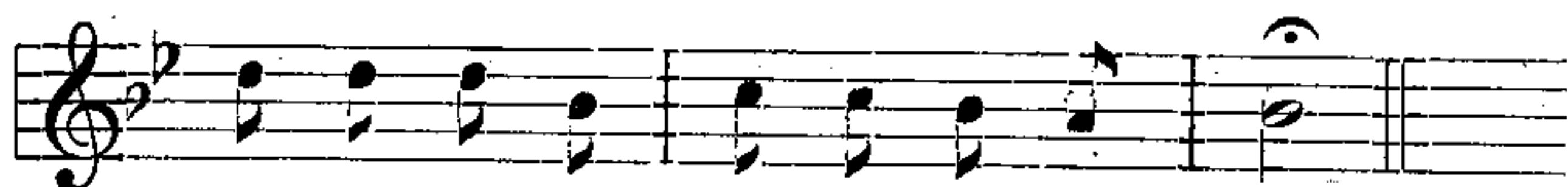

1373.

Ze Šardic.

Zdloukažě.

Ten Ma-ľacký zá - mek me-zi ho - ra - ma; ská - za - lo mi

švárné dív-ča, že půj-de s na - ma.

Ten Maľacký zámek
mezi horama;
skazalo mi švárné dívča,
že půjde s nama.

A dyž zme tam přišli,
maci nedala,
že je ona ešče mladá,
aby čekała.

A vy panimámo,
ja cože je vám!
Vy ľehnete do postelky
a pantáta k vám.

A já, ubožátko,
sama na peci;
obracám se z boka na bok,
všady ně tlačí.

Ach vy panimámo,
já se přece vdám,
já už se téj vašej peci
tlačiti nedám.

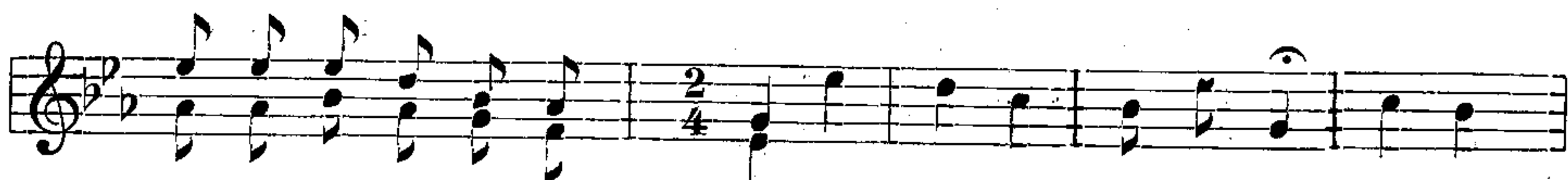
1374. a)

Z Biskupic.

Bart. II. 112.

Volněji.

Má dra há ma-tič-ko, já se bó-jím v noci, že k nám chodí-va - jú

sú - se-do - vi chlapci; o - ni po mně žá-da - jú, po - ko -

ja mně ne-da - jú.